

Zaterdag 3 oktober 2026 – 20:00

SINT-WALDETRUDISKERK HERENTALS

Eric Whitacre
& het Vlaams Radiokoor
The Sacred Veil

Het Vlaams Radiokoor

Eric Whitacre

dirigent

Nikolaas Kende

piano

Justus Grimm

cello

van roey

BOUWEN MET MENSEN

Programma

INLEIDING DOOR KATELIJNE BOON

Noah Senden

Before we begin...

Opdrachtwerk Musica Divina 2026

Eric Whitacre

The Sacred Veil (2018) - tekst van Charles Anthony Silvestri

1. The Veil Opens
2. In a Dark and Distant Year
3. Home
4. Magnetic Poetry
5. Whenever There is Birth
6. I'm Afraid
7. I Am Here
8. Delicious Times
9. One Last Breath
10. Dear Friends
11. You Rise, I Fall
12. Child of Wonder

De andere kant van de sluier

Sommige ervaringen die het leven tekenen, laten zich moeilijk in woorden vatten. Eeuwige liefde, verlies, de nabijheid van de dood: precies waar woorden tekortschieten, zoekt Musica Divina tijdens deze festivaleditie Momenten van Waarheid naar de kracht van muziek. Vanavond in Herentals krijgt die zoektocht een bijzondere menselijke invulling met nieuwe muziek van festivalcomponist Noah Senden en *The Sacred Veil* van Eric Whitacre.

Als eerste festivalcomponist trekt Senden een muzikale draad doorheen verschillende concerten van Musica Divina. Tijdens een residentie in de Abdij van Averbode ontwikkelde hij een muzikale kern die gedurende het festival telkens van gedaante verandert, gekleurd door andere uitvoerders en ruimtes. Vandaag ontmoet zijn muziek de weelderige stemmen van het Vlaams Radiokoor. Daarna staat Eric Whitacre zelf voor het ensemble voor zijn meest omvangrijke en meest persoonlijke koorwerk.

Whitacre en Silvestri

Al meer dan twintig jaar vinden Eric Whitacre en Charles Anthony Silvestri elkaar op artistiek vlak. De Amerikaanse componist vond in zijn jeugdvriend een dichter wiens taal wonderwel aansluit bij zijn muzikale verbeelding. Woord en muziek versmelten meesterlijk in werken als *Leonardo Dreams of His Flying Machine*, *Sleep* en *Lux Aurumque*. Maar geen enkele samenwerking was ooit zo intens én vervlochten als *The Sacred Veil*.

In 2005 verloor Silvestri zijn vrouw Julie aan eierstokkanker. Ze was amper 36 en liet naast haar man ook twee jonge kinderen achter. Jaren later keerde Silvestri in zijn poëzie terug naar hun leven samen, naar de eerste verliefdheid en het geluk van een jong gezin, maar onvermijdelijk ook naar de diagnose, de lange strijd tegen de ziekte en het moment waarop afscheid nemen onafwendbaar werd. Hij omschreef het als de meest intense persoonlijke poëzie die hij ooit had geschreven. Whitacre moedigde zijn vriend aan om die oude wonden en woorden opnieuw van onder het stof te halen en zette de teksten op muziek, aangevuld met flarden uit de geschriften van Julie en woorden van hemzelf.

“Our loved ones stand so close, right here / Just on the other side / Of eternity.”

In die woorden verschijnt de sluier waaraan *The Sacred Veil* zijn titel ontleent: flinterdun, tussen het hier en het daar, tussen leven en dood, tussen wie we kunnen aanraken en wie alleen nog in onze herinnering bestaat. Whitacre probeert die grens niet te verklaren, maar zoekt naar een klankwereld waarin ze bijna tastbaar wordt. Stemmen zoeken elkaar op tot de kleinste afstand spanning veroorzaakt, de kleur van de akkoorden verschuift langzaam en verdwijnt weer in de stilte, terwijl piano

en cello fragiele lijnen rond het koor tekenen. Soms blijft van die grote koorklank nauwelijks iets over en is één ademhaling genoeg om een andere wereld achter het gordijn te suggereren.

Eerst is er het leven

Met bijna een uur muziek is *The Sacred Veil* Whitacres meest omvangrijke koorcyclus. Opmerkelijk genoeg begint die niet bij ziekte of dood. Eerst is er het leven. *The Veil Opens* presenteert de grens tussen het tijdelijke en het eeuwige, waarna Silvestri in *In a Dark and Distant Year* en *Home* terugkeert naar het begin van zijn relatie met Julie, naar de verwondering van een eerste ontmoeting en dat moeilijk te omschrijven gevoel dat een ander mens plots als een thuis en soulmate kan aanvoelen.

Ook muzikaal blijft alles aanvankelijk zeer compact. Naast het koor staan alleen piano en cello. De piano legt de harmonische lagen bloot of laat enkele noten in de ruimte vallen, de cello nestelt zich met haar warme timbre tussen de menselijke stemmen en trekt af en toe een eenzame lijn door het koor. Daarboven verschijnt de typische Whitacre-klank: stemmen die dicht tegen elkaar aanschurken, harmonieën die haast ongemerkt verschuiven en dissonanten die niet onmiddellijk hoeven te verdwijnen, maar mogen blijven hangen tot hun spanning vanzelf een nieuwe kleur krijgt.

Daardoor ontstaat een muziek die leeft, die de deuren open gooit en weer langzaam dicht trekt. Soms is een verschuivende stem voldoende om een volledig akkoord van lichtinval te doen veranderen. En terwijl Silvestri terugkijkt naar de kleine, vanzelfsprekende momenten van een leven, hangt over die muziek onvermijdelijk de brute toekomst van wat nog komen zal. Wij kennen de afloop al. Een herinnering aan geluk klinkt daardoor nooit helemaal onbevangen; net die kleine gestes worden kostbaar omdat het verhaal zijn einde al kent.

Wanneer de wereld kantelt

Gaandeweg komt de ziekte het verhaal binnen en verandert de sfeer. Vanaf *Whenever There Is Birth* wordt een toekomst die tot dan toe eindeloos leek plots meetbaar, begrensd door onderzoeken, diagnoses en tijd. In *I'm Afraid* valt vervolgens bijna alle afstand weg. Niet Silvestri kijkt terug, maar Julie spreekt zelf, met de directe angst van iemand die weet dat haar lichaam een strijd voert waarvan de afloop steeds minder onzeker wordt.

De muziek trekt zich op die momenten vaak terug. De ruimte tussen de klanken wordt groter, stiltes krijgen gewicht en piano en cello lijken niet langer rond het verhaal te bewegen, maar er middenin te staan. Soms trekt de cello zich los uit het geheel en klinkt ze als één eenzame stem tegenover het koor; elders komen de stemmen zo dicht bij elkaar dat hun samenzang bijna een collectieve ademhaling wordt. De muziek trekt zich op die momenten vaak terug. De ruimte tussen de klanken wordt groter, stiltes krijgen gewicht en piano en cello lijken niet langer rond het ver-

haal te bewegen, maar er middenin te staan. Soms trekt de cello zich los uit het geheel en klinkt ze als één eenzame stem tegenover het koor; elders komen de stemmen zo dicht bij elkaar dat hun samenzang bijna een collectieve ademhaling wordt.

Toch wordt *The Sacred Veil* nergens een onafgebroken klaagzang, want ook wanneer de dood dichterbij komt, blijft het leven zich koppig én hoopvol aandienen. Delicious Times koestert de kleine momenten die er nog zijn, kleine herinneringen die in het licht van wat volgt plots een haast ondraaglijke helderheid krijgen. Verdriet wist geluk niet uit en geluk houdt verdriet niet tegen. Dan komt One Last Breath. De beweging die vanaf het begin onder de cyclus onbewust aangekondigd werd, bereikt het punt waarop het zijn volle betekenis krijgt en de grens tussen aanwezigheid en afwezigheid flinterdun wordt. De muziek lijkt zelf haar adem in te houden; de stemmen verliezen iets van hun aardse gewicht en de cello beweegt tussen koor en stilte, tot alles zich verzamelt rond dat ene moment waarop een leven ophoudt en voor de achterblijvers een andere tijd begint.

Aan de andere kant

Want met Julie's laatste adem eindigt *The Sacred Veil* niet. Misschien begint daar wel het moeilijkste deel van de reis. De laatste bewegingen focussen op de strijd voor degenen die achterblijven. In *You Rise, I Fall* worden die twee tegengestelde bewegingen al in de titel zichtbaar: de ene stijgt op terwijl de andere alleen is, twee levens die zo lang naast elkaar liepen en nu onherroepelijk een andere richting uitgaan.

Langzaam verandert daardoor ook de betekenis van de sluier. Hij ligt niet alleen tussen leven en dood, maar tussen verleden en heden, tussen wat voorbij is en wat zich weigert volledig te laten verdwijnen. Een geliefde kan afwezig zijn en toch onverwacht dichtbij komen, in een herinnering die zich opdringt, in een zin die opnieuw wordt gehoord, in de vreemde nabijheid die muziek aan iets onbereikbaars kan geven.

In het slotdeel *Child of Wonder* wordt de blik uiteindelijk ruimer. Het verhaal dat begon bij Charles en Julie Silvestri heeft zijn persoonlijke oorsprong niet verloren, maar reikt inmiddels verder dan hun geschiedenis alleen. De vele stemmen van het koor nemen als het ware over wat één mens niet alleen kan dragen. Liefde en verlies worden niet opgelost, de dood wordt niet verklaard en de sluier wordt niet weggetrokken. Er ontstaat een nieuw elan én leven na alles wat er zich heeft afgespeeld. Dat Eric Whitacre zelf voor het Vlaams Radiokoor staat, maakt de cirkel bijzonder klein. Hij was niet alleen de componist aan wie Silvestri zijn meest persoonlijke woorden toevertrouwde, maar ook de vriend die hem aanspoorde om terug te keren naar herinneringen die jarenlang te pijnlijk waren om opnieuw aan te raken. In 2019 leidde hij de wereldpremière van *The Sacred Veil*; in Herentals ademt hij opnieuw mee met de muziek die uit die vriendschap ontstond.

Misschien ligt precies daar het *Moment van Waarheid* van deze avond. Niet in een antwoord op de ziekte en de dood, want dat geven Whitacre en Silvestri niet, maar in de poging om hoorbaar te maken wat na een afscheid overblijft: stemmen die samenkomen en weer verdwijnen, een cello die nog één lijn door de stilte trekt, een akkoord dat blijft nazinderen wanneer het koor al is verstomd. De sluier blijft gesloten, maar heel even valt er licht doorheen.

Jasper Gheysen

Teksten The Sacred Veil

1. The Veil Opens

Whenever there is birth or death,
The sacred veil between the worlds
Grows thin and opens slightly up,
Just long enough for Love to slip,
Silent, either in or out
Of this our fragile, fleeting world,
Whence or whither a new home waits.
And our beloved ones draw near,
In rapt anticipation, or
In weary gratitude, they stand;
Our loved ones stand so close, right here,
Just on the other side
Of Eternity.

— Charles Anthony Silvestri

2. In a Dark and Distant Year

In a dark and distant year,
A wand'rer ancient and austere,
He surrounds himself with books he's never read.
He was a child then, the world inside his head.

He would often wonder, "Who
Could love a dreamer such as you?"
And so he trusted no one's shadow but his own.
He was a fool then, and he was all alone.

Then quite to his surprise,
Passing there before his eyes,
A girl unlikely, gently laughing by the shore.
She had unlocked his heart and let his spirit soar!

And on that golden, hopeful day
The boy was bold enough to say,
"Come, hold my deepest secrets here among the foam;
You are the world to me, and you... you feel like home."

— Charles Anthony Silvestri

3. Home

You feel like home.

— Charles Anthony Silvestri

4. Magnetic Poetry

The enormous need

Egg-ache whispers urging

Moon wind chanting like sweet languid honey

Sleep-swimming through sweaty summer

Dream mists

The delirious girl

Woman goddess

Not yet a mother

But the spring life force is so near

What a bare symphony here

I recall our gorgeous moments together

Beneath my heaving peach skin

Essential you

Like some diamond gift incubating

In love

— Julia Lawrence Silvestri

5. Whenever There is Birth

Instrumental: no text

6. I'm afraid

I'm afraid we found something...

[Fifteen centimeter retroperitoneal cystic mass with complex internal septation...

The patient is a twenty-eight-year-old white female, primagravida, in the third trimester of pregnancy.]

I'm afraid we found something...

[Pathology confirms grades I, II, and III mucinous cystic adenocarcinoma with focal carcinosarcoma consistent with ovarian primary.

Recommend six cycles Taxol and Carboplatin...]

I'm afraid we've found something...

[...two left adnexal cysts and a
septated right adnexal cyst...]

I'm afraid we've found something...

[...exploratory laparotomy and excision of bilateral ovarian dermoids...]

I'm afraid we've found something...

[...uterus, tubes, sacral pain... ovaries... recurrent, recurrent, recurrent...]

[Exploratory laparotomy,
total abdominal hysterectomy,
bilateral salpingo-oophorectomy,
paraaortic lymphadenectomy
Bone scans in sacrum, left ilium, right acetabulum
metastasis...
metastasis...
metastasis...]

I'm afraid we found something...

I'm afraid we found something...

I'm afraid.

— Charles Anthony Silvestri

7. I Am Here

Instrumental: no text

8. Delicious Times

My hair started to fall out at precisely 1:00 on my birthday.

By Thursday it was making a terrible mess, so the kids helped me shave off whatever was left. They'd pick up my hair from the ground and slap it on my head and say, "You need more hair!" and they would laugh and laugh. Then at bath time I wore my wig, and they would beg me to take it off and put it back on again - they howled with laughter.

At bedtime, when my little one plays with my hair, she just stroked my head and said, "It's so soft and clean!" She says, "Mommy, your hair went bye-bye but it'll be back soon!" I was most worried about her because she loves my hair so much, but she is just fine!

Today I visited my oldest at school and he shouted, “Hey everybody! My mom has a wig!” He was the star of the class as all the kindergarten stared, open-mouthed, in wonderment. It’s been a very funny week. The kids have been amazing, and we’ve had some really delicious times together.

— Julia Lawrence Silvestri

9. One Last Breath

In a dark and distant year
The wand’rer weary, full of fear,
Confronts a fated force more powerful than life —
A carriage made of sea
Has come to take his wife.

The waves too dark and deep to swim,
He hears his love cry out to him,
Her piercing anguish rising high above the foam.
“Please don’t let go of me
For you, you are my home!”

From the shore he sees his bride
As she fights hard against the tide.
He swears a sacred vow that every loved one keeps.
He steels himself,
Takes one last breath, and leaps.

— Eric Whitacre

10. Dear Friends

Dear friends: tonight I feel that I must ask you to pray.

I just got out of the hospital tonight and I received some bad news. The scan showed that I had numerous liver and peritoneal metastases. My doctor said this meant I most likely had about two months to live.

I am now asking you to pray as you have never prayed before. Please don’t pray that I will have a peaceful death. Please don’t feel pity for me. Just pray hard. Pray that I will be healed in a miraculous, supernatural way. Pray that God will give me wisdom as to what to do next. Fight with me, don’t give up on me.

— Julia Lawrence Silvestri

11. You rise, I fall

Listening to your labored breath,
Your struggle ends as mine begins.
You rise; I fall.

Fading, yet already gone;
What calls you I cannot provide.
You rise; I fall.

Broken, with a heavy hand
I reach to you, and close your eyes.
You rise; I fall.

— Charles Anthony Silvestri

12. Child of Wonder

Child of wonder
Child of sky
Time to end your voyage
Time to die.

Silent slumber calls you
Dark and deep
Child of soft surrender
Child of sleep.

Child of sorrow
Child of rain
There is no tomorrow
No more pain.

Turn your silvered sail
Toward the light
Child of mourning
Child of night.

Child of iridescence
Child of dream
Stars and moons will guide you
Down the stream.

Stretched on ocean waves
Of endless foam
Welcome home my child
Welcome home.

— Eric Whitacre

Biografie

Eric Whitacre

Grammy-winnaar Eric Whitacre, componist en dirigent, is een van de meest populaire muzikanten van deze tijd. Zijn muziek wordt wereldwijd uitgevoerd door miljoenen amateurs en professionele muzikanten. Met zijn baanbrekende Virtual Choirs verenigde hij zangers uit meer dan 110 verschillende landen. Als alumnus van de prestigieuze Juilliard School of Music, werd Eric onlangs aangesteld als Artist in Residence bij the Los Angeles Master Chorale. Hiervoor was hij gedurende een periode van vijf jaar Composer in Residence op het Sidney Sussex College aan Cambridge University in Engeland.

Als dirigent van de Eric Whitacre Singers bracht hij succesvolle albums uit, waaronder de bestseller van 2011: Lights and Gold. Eric is een veelgevraagde gastdirigent, en werkte samen met London Symphony Orchestra, Royal Philharmonic Orchestra en Minnesota Orchestra. Naast samenwerkingen met de legendarische Hollywood-componist Hans Zimmer, werkte hij ook samen met Britse popiconen als Laura Mvula, Imogen Heap en Annie Lennox.

Eric staat bekend als een charismatisch spreker en gaf keynote addresses voor vele Fortune 500 bedrijven en wereldwijde instituten zoals Apple, Google, World Economic Forum in Davos, United Nations Speaker's Programme en twee TED talks.

Het Vlaams Radiokoor

Het Vlaams Radiokoor werd in 1937 als professioneel kamerkoor opgericht door de toenmalige openbare omroep. Vandaag is het koor een referentie voor vocale muziek in Vlaanderen en Europa, en wordt het zowel in binnen- als in buitenland tot de top gerekend. De 32 zangers repeteren onder leiding van muziekdirecteur Bart Van Reyn in Studio 1 van het bekende Flagey - gebouw in Brussel. De gedeelde passie voor hedendaags repertoire, het geloof in de stem als ultieme vertolker van onze emoties, en het streven om ons vocaal erfgoed toegankelijk te maken voor zangers en publiek zijn wat ensemble en dirigent verbindt. Het Vlaams Radiokoor is een instelling van de Vlaamse Gemeenschap.

Noah Senden

Noah Senden (°1998, Antwerpen) is een Belgische componist actief in hedendaagse klassieke muziek en koor, met een bijzondere affiniteit voor muziektheater en visuele media. Hij studeerde compositie aan het Koninklijk Conservatorium Antwerpen bij Wim Henderickx, Bram Van Camp en Mathias Coppens, en vervolgde zijn opleiding aan de Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia in Tallinn bij Tõnu Kõrvits, waar de Baltische koortraditie een blijvende invloed kreeg op zijn werk.

Hij schrijft voor uiteenlopende bezettingen, van (amateur)koor en symfonisch orkest tot kamermuziek en muziektheater, en zijn werk werd zowel nationaal als internationaal uitgevoerd en bekroond. Zo won 5 Visual Fragments (2020) de Duo Kottos Composition Competition in Londen, en werd Een nieuwe lente (2025) geselecteerd als verplichte compositie voor het Europees Muziekfestival voor de Jeugd. Recent creëerde hij Wapper, een hedendaagse muziektheatervoorstelling voor kinderen over de lange Wapper, in samenwerking met Clara Cleymans en Casco Phil, die in het najaar van 2026 op tournee gaat.

Naast zijn werk voor het concertpodium componeert Senden ook voor visuele media, waaronder voor film en games. Hij is bovendien actief als leerkracht compositie en muziektheorie aan de academies van Brasschaat, Kapellen en Merksem.

before we begin... is een compositie van Noah Senden (°1998) die zich in verschillende muzikale gedaantes ontvouwt. Het werk kwam grotendeels tot stand tijdens een residentie in de abdij van Averbode.

Senden vertrekt vanuit herkenbaar en symbolisch materiaal. Een kabbelende melodie ontvouwt zich doorheen het werk, als het leven, vergezeld door de waarheid. Die waarheid klinkt in een motief, opgebouwd uit een majeur- en een mineurtert. Waarheid is niet noodzakelijk goed of slecht; ze heeft verschillende gedaanten. Doorheen het werk ontmoeten deze elementen elkaar en groeien ze naar een moment van eenvoudigheid te zijn: "we are".

De tekst van Lieze Denckens (°1997) nodigt daarom vooral uit om even stil te staan bij het moment en te genieten van het concert. Want op dit moment is dát de waarheid: we zijn hier, in een hemelse ruimte, samen, omringd door mensen met eenzelfde passie voor muziek.

before we begin... werd geadapteerd voor Vlaams Radiokoor, BRYGGEN, Spectra, Liesbeth Devos en Gwen Cresens, Utopia Ensemble, Dionysos Now! en ORLANDO-violis, en als flexibele klankinstallatie gerealiseerd in OPZ Geel en Averbode.

*In silence we are bound
By words so soft, unspoken
Could we contain — for just a breath
This moment as it fades
In this Truth, we are surrounded
By Love, unfolding still
— Lieze Denckens (°1997)*

Sint-Waldetrudiskerk

De oudste delen van de Sint-Waldetrudiskerk dateren uit de 14de eeuw, terwijl het koor en het schip in de 15e eeuw worden ontworpen door de Brusselse architect Gillis van den Bossche. In 1796 krijgt de Brabantsgotische kerk een boltorentje, maar die wordt in 1901 vervangen door een rechtopstaande torenspil. De toren bedraagt vanaf het mestelwerk tot aan de voet van het kruis 33 meter. De Sint-Waldetrudiskerk is vernoemd naar de Henegouwse heilige Waudru, die in de 7e eeuw een vrouwenabdij stichtte die aan de oorsprong lag van de latere stad Bergen.

A person wearing a dark blue sweater and dark pants is holding a large white rectangular sign with both hands. The sign has a circular cutout in the center. Inside the cutout, a list of various cultural and artistic fields is written in bold, black, uppercase letters, arranged in a circular pattern. Below the cutout, the text 'Klara. Blijf verwonderd.' is printed in a bold, black, sans-serif font.

EXPERIMENT/ALTERNATIEVE
KUNST/THEATER/JAZZ/ACROBATIE
KLASSIEKE MUZIEK/POEZIE
DESIGN/FOTOGRAFIE/DANS
OUDE MUZIEK/LITERATUUR
OPERA/ARCHITECTUUR/PLAATS
FILOSOFIE/FILMMUZIEK/LEVEN
GESCHIEDENIS/ERFGOED/GELUK
HEDENDAAGSE MUZIEK/FESTIVAL
POLITIEK/ECONOMIE/WORK
PERFORMANCE/SOCIOLOGIE
CHANSON/SOUNDSCAPE

Klara. Blijf verwonderd.

Beleef klassieke muziek van de middeleeuwen
tot vandaag in een historisch kader

FESTIVAL VAN VLAANDEREN ANTWERPEN

AMUZ

26|27

met o.a.

Olga Pashchenko | Solomon's Knot | Les Trouveurs & Marc Mauillon |
Sophie Karthäuser & Les Muffatti | Ensemble Céladon | PER-SONAT |
Bart Coen & Mario Sarrechia | Cantoria | Viktoria Mullova & Alasdair Beatson |
Naruhiko Kawaguchi | Léa Desandre & Thomas Dunford |
Lucile Richardot & Ensemble Correspondances |
Margret Köll | Benjamin Alard |
A nocte temporis

Info & tickets www.amuz.be

van roey

BOUWEN MET MENSEN

Oostmalsesteenweg 261 • 2310 Rijkvorsel • T +32 3 340 17 11 • info@vanroey.pro • www.vanroey.pro

COLOFON

ALGEMENE COÖRDINATIE EN ORGANISATIE

Festival van Vlaanderen Kempen vzw
met dank aan sponsor IOK
en mediasponsor Klara

ORGANISATIE

Mathias Coppens
directeur
Michaela Defever
marketing & PR
Iris Teunissen
productie

RAAD VAN BESTUUR

Marc De Geyter
voorzitter
Kris Vreys
ondervoorzitter
François Mylle
secretaris
Greet De Clerck
Liana Davtyan
Annemarie Peeters
Jerry Aerts
Annick Schramme
Björn Siffer

SAMENSTELLING EN REDACTIE

Mathias Coppens
Michaela Defever
Iris Teunissen

ONTWERP EN CAMPAGNEBEELDEN

www.emilielauwers.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Mathias Coppens
Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen vzw
Onder-den-Toren 12
2800 Mechelen

EUROPEAN FESTIVAL ASSOCIATION

Het Festival van Vlaanderen Mechelen maakt deel
uit van de koepel Festival van Vlaanderen en is
lid van de European Festival Association en de
International Society for Contemporary Music.

Programma onder voorbehoud van wijzigingen.

CONTACT

Festival van Vlaanderen Kempen vzw

Onder-den-Toren 12, 2800 Mechelen
T +32 (0)15 20 49 82
kempen@festival.be

www.musica-divina.be

SUBSIDIENTEN

MET DE STEUN VAN

De steden Geel, Lier, Herentals, Hoogstraten en Turnhout en de gemeenten Mol, Westerlo, Heist-op-den-Berg en Scherpenheuvel, de abdijen van Postel, Averbode en Tongerlo, en de kerkfabrieken en de toerismediendiensten van de betrokken steden en gemeentes.

SPONSORS

PARTNERS

